

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316203206
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5316203206.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava - Karlova Ves, IČO: 35 919 001, zastúpeného spoločnosťou AENEA Legal, s.r.o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125 proti žalovaným: X/ K.. X. Q., R.. X.X.XXXX, D. XX. R. XXXX/XE, XXX XX Č., X/ O. W., R.. XX.X.XXXX, D. K. Č., žalované 1/ a 2/ zastúpené Mgr. Soňou Grošaftovou, advokátkou so sídlom Hodžova 13, 010 01 Žilina, za účasti Okresnej prokuratúry Čadca, 17. novembra 1567, 022 01 Čadca, o vypratanie nehnuteľností takto

rozhodol:

I. Návrh na prerušenie konania **z a m i e t a** .

II. Žalobu voči žalovanej v rade 1/ **z a m i e t a** .

III. Žalovaná v rade 2/ **j e p o v i n n á** vypratať vyvlastnené nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX, vedenom Okresným úradom Čadca, odborom katastrálnym, pre okres Č., obec Č., katastrálne územie Č., a to: rodinný dom súpisné číslo XXX, stojaci na parcele registra „C“ č. XXXX, vrátane jeho súčastí, príslušenstva a vonkajších úprav, garáž s hospodárskou časťou bez súpisného čísla, stojacu na parcele registra „C“ č. XXXX/X, pozemok parcely registra „C“ č. XXXX o výmere 101 m² - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parcely registra „C“ č. XXXX/X o výmere 54 m² - druh pozemku záhrady, pozemok parcely registra „C“ č. XXXX/X o výmere 34 m² - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parcely registra „C“ č. XXXX/X o výmere 326 m² - druh pozemku ostatné plochy, pozemok parcely registra „C“ č. XXXXX/XXX o výmere 123 m² - druh pozemku ostatné plochy, pozemok parcely registra „C“ č. XXXXX/XXX o výmere 3 m² - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parcely registra „C“ č. XXXXX/XXX o výmere 672 m² - druh pozemku ostatné plochy, v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobca **m á** voči žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 22.4.2016, doručenou súdu dňa 2.5.2016, sa žalobca voči označeným žalovaným domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť vypratať nehnuteľnosti špecifikované v III. výroku tohto rozsudku na tom skutkovom základe, že žalobca sa stal ich vlastníkom na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia č. V.-U.-V.-XXX/DAA zo dňa 5.6.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.6.2014. Týmto rozhodnutím boli tieto nehnuteľnosti vyvlastnené v prospech žalobcu, ktorý je na liste vlastníctva v súčasnosti zapísaný ako ich vlastník. Žalovaná v rade 1/ bola pred vyvlastnením vlastníčkou týchto nehnuteľností a žalovaná v rade 2/ mala pred vyvlastnením k predmetným nehnuteľnostiam zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania

(v rodinnom dome) a užívania sporných nehnuteľností. Žalovaná 1/ sa domáha vyššej náhrady za vyvlastnenie v súdnom konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Bratislava II. pod sp. zn. 8C/14/2016. Vo vzťahu k žalovanej 2/ žalobca poukázal na výrok vyvlastňovacieho rozhodnutia, v ktorom je uvedené, že „vyvlastnením zanikajú všetky ostatné práva k vyvlastneným pozemkom a stavbám, pokiaľ nie je v rozhodnutí ustanovené inak“, takže zanikli aj všetky vecné bremená zaťažujúce predmetné nehnuteľnosti. K zániku vecného bremena v danom prípade došlo priamo zo zákona. Žalobcovi nevyplýva zo žiadneho právneho prepisu povinnosť akýmkoľvek spôsobom riešiť byvanie žalovanej v rade 2/. Otázka náhrady za vecné bremeno je v zmysle zákona vecou pôvodného oprávneného (žalovanej v rade 2/) a povinného z vecného bremena (žalovanej v rade 1/), aj s poukazom na to, že vyvlastnené nehnuteľnosti boli v danom prípade ocenené ako nehnuteľnosti bez ťarchy, preto by malo ísť o vec vzájomnej dohody medzi žalovanými, keď žalovanej v rade 2/ by mala poskytnúť náhradu žalovaná v rade 1/, ktorá obdržala za vyvlastnené nehnuteľnosti náhradu vo výške, ako keby tieto nehnuteľnosti zaťažené neboli. Súd je v danom prípade preto viazaný len výrokom právoplatného vyvlastňovacieho rozhodnutia. Vypratania nehnuteľností sa žalobou domáhal z dôvodu plánovaného začatia stavebných prác na účel vyvlastnenia, ktorým je v danom prípade výstavba diaľnice D3 „Čadca, Bukov - Svrčinovec“.

2. V priebehu sporu, dňa 24.02.2017, podal žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, ktorým žiadal určiť, aby súd uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ povinnosť dočasne strpieť vstup žalobcu alebo ním poverených osôb na sporné nehnuteľnosti, na nevyhnutný čas potrebný za účelom vykonania ohliadky, z dôvodu, že žalobca disponuje už právoplatným demolačným rozhodnutím vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom žaloby o vypratanie. O tomto návrhu rozhodol súd uznesením č. k. 8C 85-2016- 319- zo dňa 17.3.2017, ktorým návrh ako nedôvodný, najmä pre absenciu rozhodných skutočností (ohľadne potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, hroziacej ujmy, časového ohraničenia trvania neodkladného opatrenia a pod.), zamietol. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil, uznesením č. k. 11Co 134/2017-368- zo dňa 30.5.2017.

3. Následne, dňa 4.12.2017, žalobca elektronicky doručil ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal žalovaným uložiť povinnosť vypratať vyvlastnené nehnuteľnosti v lehote do 7 dní od doručenia uznesenia s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia veci samej, eventuálne, aby súd žalovaným zakázal vstup a uložil povinnosť zdržať sa užívania vyvlastnených nehnuteľností, opäť do právoplatného skončenia uvedeného sporu. Dôvodil tým, že zhotoviteľ upozorňuje žalobcu ako objednávateľa na skutočnosť, že v prípade, ak uvedené stavebné objekty, teda vyvlastnené nehnuteľnosti, ktoré žalované odmietajú vypratať, nebudú odstránené do 31. 1. 2018, bude si uplatňovať v zmysle zmluvných podmienok zmluvy o dielo uzavretej so žalobcom nárok na predĺženie lehoty výstavby uvedenej diaľnice, bude nutné prijať dočasné opatrenia, ktoré zhotoviteľ bude musieť riešiť zmenou trasovania diaľnice D3 a súvisiacich objektov s finančným a stavebným dopadom na projekčné práce a zmenu harmonogramu všetkých projekčných a stavebných prác, čím sa značne navýši cena za dielo. Súd rozhodol uznesením č. konania 8C/85/2016-600 zo dňa 18.12.2017, ktorým tomuto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Žalovaným v rade 1/ a 2/ uložil povinnosť vypratať vyvlastnené nehnuteľnosti v lehote do 31.12.2017, z dôvodu potreby časového ohraničenia splnenia povinnosti, s poukazom na predložené listinné dôkazy. Týmto uznesením teda nariadil neodkladné opatrenie, ktorého obsah bol totožný s výrokom vo veci samej. Doplňujúcim uznesením č. konania 8C/85/2016-1100 zo dňa 16.2.2018 rozhodol (v zmysle intencií odvolacieho súdu) aj o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia voči povinným z neodkladného opatrenia v rade 3/ X.. S. Q. a v rade 4/ S. Q. ako osobám, ktoré sa mali v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vyvlastnených nehnuteľnostiach nachádzať a obývať ich. Návrh voči nim však súd zamietol z dôvodu, že ku dňu rozhodovania súdu dátum, ku ktorému uložil povinnosť vyvlastnené nehnuteľnosti vypratať žalovaným v rade 1/ a 2/, už uplynul, aj vzhľadom na ustanovenie § 181 ods. 4 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého možno zabezpečiť ochranu žalobcu, ako navrhovateľa neodkladného opatrenia, v rámci výkonu exekúcie konaním voči tretím osobám, ako osobám, ktoré svoje práva k vypratým nehnuteľnostiam odvodzujú od práv žalovaných v rade 1/ a 2/, keď zároveň nebola preukázaná ani dôvodnosť neodkladnej úpravy pomerov k tretím osobám. Na odvolanie žalovaných v rade 1/ a 2/ Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č. konania 6Co/76/2018-1188 zo dňa 14.5.2018 uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, v spojení s doplňujúcim uznesením, zmenil tak, že návrh žalobcu zamietol. Odvolací súd dospel k záveru, že nie je splnený zákonný predpoklad na požadovanej právnej ochrane formou neodkladného opatrenia. Povaha súdnej veci s dôrazom na jej osobitosti nepripúšťa, aby

bolo meritórne rozhodnuté neodkladným opatrením. Zároveň nebolo dostatočne osvedčené, že práve správanie žalovaných 1/ a 2/ je dôvodom, pre ktorý nemôžu ďalej pokračovať práce na diaľnici D3. Rovnako nebolo dostatočne osvedčené, že správanie žalovaných je jedinou príčinou, pre ktorú objednávateľovi hrozia sankcie od zmluvných partnerov pri nedodržaní harmonogramu prác a podobne. Poukázal na potrebu vyriešenia zásadnej otázky pre posúdenie nároku uplatneného v uvedenom spore, a to na neukončené správne konanie, ktoré je prekážkou pre rozhodnutie súdu o merite veci. Zároveň dôvodil tým, že by nastal nenávratný stav, čo je v rozpore so základnými princípmi, na ktorých je založený inštitút neodkladného opatrenia. Pokiaľ existuje hoci len potenciálna možnosť, že protistrana bude v konaní vo veci samej úspešná, nemôže byť pozitívne rozhodnuté o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

4. Žalobca v priebehu sporu doručil znalecký posudok č. 8/2018 vypracovaný znalcom X.. O. D., ktorého zadávateľom bol žalobca, ktorým preukazoval primeranosť peňažnej náhrady, ktorá bola žalovanej v rade 1/ za vyvlastnené nehnuteľnosti dňa 21.7.2014 vyplatená vo výške 260.407,93 €. Žalovaná v rade 1/ primeranú a zákonnú peňažnú náhradu prijala, nezložila ju do notárskej úschovy súdu, či u notára, ani ju iným spôsobom neodmietla, pričom obe žalované odmietajú vypratať vyvlastnené nehnuteľnosti z dôvodu nimi tvrdenej údajnej nezákonnej a nízkej výplaty peňažnej náhrady. Práve z dôvodu nespokojnosti žalovaných s výškou vyplatennej peňažnej náhrady podala žalovaná v rade 1/ na Okresnom súde Bratislava 2 žalobu, ktorou sa domáha doplatenia sumy vo výške 174.592,07 € k už vyplatenej sume. Žalovaná v rade 1/ teda považuje za primeranú peňažnú náhradu za vyvlastnené nehnuteľnosti sumu 435.000,- €. Žalované podmieňujú vypratanie nehnuteľností doplatením sumy vo výške 174.592,07 €. Znalec X.. O. D. v znaleckom posudku 8/2018 určil vo svojom závere všeobecnú hodnotu vyvlastnenej nehnuteľnosti na 232.000,- €. Žalobca dal uvedený posudok vypracovať práve za účelom podpory pôvodného znaleckého posudku, na základe ktorého bola žalovanej v rade 1/ peňažná náhrada vyplatená. Na pojednávaní žalobca uviedol, že vo vzťahu k zákonnosti výmazu vecného bremena z listu vlastníctva rozhodla aj okresná prokuratúra, keď nepodala protest proti rozhodnutiu vyvlastňovacieho orgánu. Rovnako dôvodil tým, že pokiaľ mali žalované pochybnosť o rozhodnutí o vyvlastnení, mali podať proti nemu opravný prostriedok. Tento však nepodali. Namietal tiež, že aj vo vyvlastňovacom konaní sa uplatňuje koncentračná zásada. Žalované mali možnosť okrem iného namietat' a vyjadriť sa aj vo vzťahu k zákonnosti znaleckého posudku, neurobili tak. Vecné bremeno v podobe doživotného užívania nehnuteľností nezvyšuje trhovú hodnotu nehnuteľností. Práve naopak, znižuje ju. Nemalo by to teda vplyv na výšku všeobecného ocenenia. Znalecký posudok X.. K. napokon obsahuje aj doložku podľa § 209 CSP.

5. Žalované v rade 1/ a 2/ v priebehu sporu spočiatku dôvodili len prebiehajúcimi správnymi konaniami, opakovane navrhovali prerušenie konania nielen do skončenia správnych konaní, ale i do skončenia sporových konaní prebiehajúcich na Okresnom súde v Čadci, ktoré začali podaním ich žalôb (podaných počas tohto sporu), a to do skončenia konania vo veci žaloby žalovanej v rade 1/, ktorá sa domáha určenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v spore vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 12C/95/2017 a do skončenia konania o žalobe žalovanej v rade 2/ o určenie existencie vecného bremena, ktoré je vedené na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8C/69/2017. Žalované vzniesli aj návrh na vypočutie znalca X.. K. K., keďže dôvodili zároveň tým, že X.. K., ktorý znalecký posudok vypracoval, nevstúpil do nehnuteľností, neoceníl vecné bremeno, bol uznaný vinným a bola mu uložená pokuta. Znalecký posudok vypracovával len pre účely dohody medzi stranami. Týmto dôkazom sa má preukázať, či bolo potrebné oceniť vecné bremeno, akým spôsobom sa stanovuje jeho hodnota, pokiaľ ide o vecné bremeno v podobe práva doživotného bývania.

6. V priebehu sporu podaním doručeným súdu dňa 26.9.2018 žalovaná 1/ namietala svoju pasívnu vecnú legitímáciu, z dôvodu, že od 31.12.2011, kedy nehnuteľnosť vypratala, sa v nej nezdržiava. Dôvodila zároveň tým, že je celý deň v pracovnom pomere, má zaevidovaný trvalý pobyt na novej adrese. Aj napriek tomu však má právo naďalej užívať 1-inu domu, pretože náhradu dostala len za 3-iny rodinného domu. Potvrdila, že ku dňu rozhodovania súdu pravidelne svoju matku, žalovanú v rade 2/, navštevuje. Aj na pojednávaní uviedla, že nehnuteľnosť a všetky svoje veci z nej vypratala ku dňu 31.12.2017. V súčasnosti vo vyvlastnenej nehnuteľnosti býva len jej matka O. W., žalovaná v rade 2/, ktorá si chráni svoje práva. Žalovaná v rade 1/ ju chodí navštevovať. Chodíva tam po ceste, ktorá je mimo záber diaľnice. Chodia tam aj iné autá kvôli kolónam, skracujú si cestu. Žalovaná v rade 1/ sa na stavenisku nezdržiava, nakoľko rodinný dom v oblasti staveniska nie je. Má tam dokonca aj iné, nevyvlastnené pozemky. Tiež uviedla, že peňažnú náhradu za vyvlastnené nehnuteľnosti neprevzala, bola jej poslaná

na účet, ktorý v tom čase ani nepoužívala. Spočiatku o tom dokonca ani nevedela. Netrvala na svojom návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o určenie jej vlastníckeho práva.

7. Žalovaná v rade 2/ vo vyjadrení zo dňa 3.10.2018 čl. 1380 uviedla, že vo vyvlastnených nehnuteľnostiach sa zdržiava výlučne sama. Vo vzťahu k uvedenej nehnuteľnosti mala zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania, ktoré bolo Okresným úradom Čadca, katastrálnym odborom, vymazané záznamom pod sp. zn. U.-XXXX/XXXX dňa 17.10.2014. Toto vecné bremeno v prospech žalovanej v rade 2/ bolo povolené a zriadené vkladom pod č. V 1899/95. Jeho zápis bol vykonaný na LV č. XXXX pod položkou XXX/XX v časti farchy. Po nadobudnutí právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia žalovaná v rade 2/ zistila, že vecné bremeno zriadené v jej prospech na uvedenom LV zapísané už nie je, a to napriek tomu, že z jej strany nedošlo k uzatvoreniu dohody o zrušení vecného bremena, či k akémukoľvek vyporiadaniu medzi ňou a novým vlastníkom nehnuteľností a neexistuje žiaden zákonný podklad pre jeho výmaz. Na základe uvedenej skutočnosti podala dňa 16.10.2017 žalobu o určenie existencie vecného bremena. Konanie je tohto času vedené na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8C/69/2017. Pokiaľ vyvlastňovacím rozhodnutím nedošlo aj k rozhodnutiu o zrušení, resp. vyvlastnení vecného bremena, toto vecné bremeno naďalej existuje a naďalej žalovanú v rade 2/ oprávňuje predmetnú nehnuteľnosť obývať a užívať. Zároveň vzniesla návrh na prerušenie konania do skončenia konania o určenie existencie vecného bremena, ktoré je konaním, v ktorom súd rozhoduje o otázke, ktorá je vo vzťahu k vyprataniu vyvlastnených nehnuteľností otázkou prejudiciálnou. Prerušiť konanie žiadala aj z dôvodu, že pokiaľ by súd v uvedenom spore prejudiciálne vyslovil, že žalovanej v rade 2/ existencia vecného bremena prislúcha, uvedená skutočnosť by sa nepremietla do výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej a takýto rozsudok by potom nemohol slúžiť ako zákonný podklad pre zápis na list vlastníctva. V tomto podaní navrhla pripojiť administratívny spis Okresného úradu Čadca, odboru katastrálneho o povolení vkladu vecného bremena v jej prospech pod číslom V 1899/95 za účelom preukázania, akým spôsobom došlo k výmazu vecného bremena. Žalovaná 2/ zotrvala na svojom návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia sporového konania o jej žalobe o určenie existencie vecného bremena.

8. V priebehu sporu vstúpila do konania Okresná prokuratúra v Čadci, ktorá vyjadrila súhlas so žalobou a považujúcu ju za dôvodnú navrhovala vyhovieť jej.

9. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, z ktorých mal zistený nasledovný skutkový stav.

10. Z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd zistené, že Okresný úrad Žilina vydal dňa 5.6.2014 vyvlastňovacie rozhodnutie č. V.-U.-V.-XXX/DAA, ktorým nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, XXXXX, XXXX, katastrálne územie Č., vo vlastníctve žalovanej 1/ pre potreby uskutočnenia stavby diaľnice „D3 Čadca, Bukov - Svrčinovec“ vyvlastnil za náhradu 260 407,93 €. Vo výroku zároveň citoval ustanovenie § 109 ods. 2 stavebného zákona, podľa ktorého vyvlastnením zanikajú všetky ostatné práva k vyvlastneným pozemkom a stavbám, pokiaľ nie je v rozhodnutí ustanovené inak. Zároveň námietkam žalovanej 1 podaným v priebehu konania nevyhovel. V odôvodnení uviedol, že pokiaľ ide o náhradu za zrušenie (zánik) vecného bremena doživotného bývania a užívania rodinného domu XXX, ktorý je predmetom vyvlastnenia, osobitná náhrada tu nepatrí, nakoľko primeraná náhrada za zrušenie (zánik) vecného bremena patrí len pri splnení podmienok v ustanovení § 111a stavebného zákona, teda len vtedy, ak je s vyvlastňovanou stavbou spojené právo zodpovedajúce vecnému bremenu, od ktorého závisí riadne užívanie inej stavby alebo pozemku, čo nie je tento prípad. Zároveň vyhodnotil ako neopodstatnenú aj námietku žalovanej 2, týkajúcu sa jej práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Vyvlastňovacie rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30. 6. 2014.

11. Okresný úrad Žilina prijal dňa 2. 9. 2016 žiadosť žalovanej v rade 1/ o zrušenie rozhodnutia o vyvlastnení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam z dôvodu, že s užívaním vyvlastnených nehnuteľností na účel, na ktorý boli vyvlastnené, sa nezačalo v zákonnej lehote 24 mesiacov od právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia (§ 115 ods. 2 stavebného zákona). Dňa 10. 10. 2016 Okresný úrad Žilina vydal rozhodnutie č. V.-U.-V.-XXX/DAA, ktorým žiadosť žalovanej v rade 1/ o zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia č.: V.-U.-V.-XXX/DAA zo dňa 5. 6. 2014 zamietol. Na základe odvolania žalovanej v rade 1/ zo dňa 23. 11. 2016 Ministerstvo dopravy a výstavby SR rozhodnutím č. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX zo dňa 24. 2. 2017 rozhodnutie Okresného úradu Žilina zrušilo a vec mu vrátilo na nové prejednanie a rozhodnutie. Na to bolo vydané Okresným úradom Žilina dňa 9. 10.

2017 nové rozhodnutie č. V.-U.-V.-XXX/DAA (V.-U.-V.), ktorým Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, konanie vo veci žiadosti žalovanej v rade 1/ na zrušenie rozhodnutia o vyvlastnení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam č. V.-U.-V.-XXX/DAA zo dňa 5. 6. 2014 pre stavbu diaľnice D3 Čadca, Bukov - Svrčinovec, právoplatné dňa 30. 6. 2014, podľa § 30 ods. 1, písm. d/ Zákona o správnom konaní z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok podľa § 30 ods. 1 písm. d/ stavebného zákona zastavil. Na odvolanie žalovanej 1/ Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcia výstavby, toto rozhodnutie rozhodnutím č. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX zo dňa 17.1.2018 zrušilo a vec vrátilo. Následne Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky dňa 26.3.2018 vydal rozhodnutie č. V.-U.-V., ktorým žiadosť žiadateľky - žalovanej v rade 1/ o zrušenie rozhodnutia o vyvlastnení zo dňa 5.6.2014 zamietol. Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcia výstavby, dňa 26.6.2018 vydalo rozhodnutie č. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX, ktorým odvolanie žalovanej v rade 1/ proti rozhodnutiu Okresného úradu Žilina, odboru výstavby a bytovej politiky č. V.-U.-V. zo dňa 26.3.2018 zamietlo a rozhodnutie potvrdilo. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.7.2018 (doložka právoplatnosti rozhodnutia čl. 1309).

12. V priebehu uvedeného sporu bolo právoplatne ukončené aj konanie o podnete žalovanej v rade 1/ podanom na Ministerstve dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR (v súčasnosti Ministerstve dopravy a výstavby Slovenskej republiky) dňa 8.12.2016 na preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia o vyvlastnení mimo odvolacieho konania. Vo vzťahu k uvedenému podnetu MDV SR dňa 1.3.2017 oznámilo (čl. 1223), že právoplatné rozhodnutie okresného úradu mimo odvolacieho konania preskúmalo a zistilo nasledovné skutočnosti: Okresný úrad vo vyvlastňovacom konaní postupoval v súlade so stavebným zákonom, keď hodnotil, že sú splnené zákonom ustanovené podmienky na vyvlastnenie nehnuteľností, ktoré boli predmetom vyvlastnenia, boli vyvlastnené v nevyhnutnom rozsahu. Náhrada za vyvlastnenie vlastníckeho práva bola stanovená na základe znaleckého posudku č. 185/2013 zo dňa 12.12.2013. Vo vzťahu k žalovanej v rade 1/ namietanej neprímeranosti náhrady za vyvlastnenie ministerstvo uviedlo, že správne orgány nie sú oprávnené skúmať primeranosť náhrady určenej znalcom v znaleckom posudku. Náhrada za vyvlastnenie bola preto stanovená správnym orgánom na základe platného znaleckého posudku, pričom dôvodom na zmenu alebo zrušenie nezákonného rozhodnutia mimo odvolacieho konania je len nezákonnosť rozhodnutia, ktorá existovala v čase jeho vydania. Správne orgány rovnako nie sú oprávnené rozhodovať o námietke žalovanej v rade 1/ týkajúcej sa vyššej náhrady za vyvlastnenie. Vzhľadom k uvedenému ministerstvo rozhodnutie vyvlastňovacie ponechalo v platnosti.

13. Žalovaná v rade 1/ podala na Krajskom súde v Bratislave aj správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 77/2016 zo dňa 29.6.2016 (stavebného povolenia). V uvedenom konaní za účasti Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. Krajský súd v Bratislave vydal rozsudok č. konania 5S/201/2016-536 zo dňa 20.2.2018, ktorým žalobu žalovanej v rade 1/ zamietol. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Špeciálneho stavebného úradu, ktorým povolil stavebníkovi stavbu „Diaľnica D3 Čadca, Bukov - Svrčinovec“ a rozhodnutie MDV SR č. 77/2016 zo dňa 29.6.2016. Správny súd konštatoval, že námietky žalobkyne (žalovanej v rade 1/) sa netýkali stavebného konania. Zdôraznil, že jej bol vyvlastnený majetok rozhodnutím Okresného úradu Žilina č. V.-U.-V. zo dňa 5.6.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.6.2014, v prospech stavebníka. Správny súd vyjadril súhlas s tvrdením MDV SR (žalovaného), ako i účastníka konania (NDS a. s.), že tieto dôvody mala žalobkyňa (žalovaná v rade 1/) ako účastníčka konania podať a využiť už v rámci vyvlastňovacieho konania, prípadne v rámci opravných prostriedkov voči vyvlastňovaciemu rozhodnutiu, vrátane prípadnej žaloby o preskúmanie zákonnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia cestou správneho súdu. Správny súd sa s celkovou argumentáciou žalobkyne (žalovanej 1/) nestotožnil. Ustálil, že MDV SR postupoval v súlade so zákonom.

14. Z aktuálneho čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX, kat. územie Č., vyplýva, že vlastníkom sporných nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáha ich vypratania (stavba - rodinný dom č. XXX postavený na parcele č. XXXX, parcela CKN XXXX o výmere 101 m², č. XXXX/X o výmere 54 m², č. XXXX/X o výmere 34 m², č. XXXX/X o výmere 326 m², č. XXXXX/XXX o výmere 123 m², č. XXXXX/XXX o výmere 3 m² a č. XXXXX/XXX o výmere 672 m²), je ku dňu rozhodovania súdu žalobca.

15. Z výsledku lustrácie v Registri obyvateľov SR na žalované ku dňu prejednávania veci na pojednávaní 8.10.2018 vyplýva, že žalovaná v rade 1/ má od 3.1.2018 evidovaný trvalý pobyt na adrese XX. R., orientačné číslo XE, súpisné číslo XXXX, XXX XX Č.. Žalovaná v rade 2/ má od 30.11.2017 evidovaný trvalý pobyt na adrese Č..

16. Z oznámenia žalovanej v rade 1/, adresovaného žalobcovi, zo dňa 3.1.2018, doručeného žalobcovi 5.1.2018, čl. 1373, vyplýva, že žalovaná v rade 1/ žalobcovi oznámila, že dňom 31.12.2017 vypratala nehnuteľnosti uvedené v uznesení Okresného súdu Čadca č. konania 8C/85/2016-600 zo dňa 18.12.2017. Zároveň oznámila, že označené nehnuteľnosti obýva žalovaná v rade 2/, nakoľko nemá zabezpečené iné bývanie a samostatnou žalobou sa domáha určenia existencie vecného bremena, ktoré nebolo vyvlastňovacím rozhodnutím zrušené. K oznámeniu pripojila aj kópiu svojho občianskeho preukazu, z ktorého uvedené údaje vyplývajú.

17. V sťažnosti žalobcu zo dňa 23.5.2018, podanej na žalovanú v rade 1/, adresovanú Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, na strane 4 žalobca udáva, že žalovaná v rade 1/ so svojim manželom a synom ku dňu 31.12.2017 sa nielen vypratali z vyvlastnených nehnuteľností, ale si zaevidovali trvalý pobyt na novej adrese ul. XX. R. XXXX/XE, Č., XXX XX, avšak bez žalovanej v rade 2/, ktorej adresa trvalého pobytu je adresa K. Ú. Č..

18. V čestnom vyhlásení X.. U. D., zamestnanec žalobcu, zároveň hlavný inžinier stavby diaľnice D3, zo dňa 5.10.2018, predloženom stranou žalobcu na pojednávaní, vyhlásil, že počas uskutočňovania stavebných prác v období približne od 25.5.2018 až po súčasnosť videl veľakrát žalovanú v rade 1/ spolu s jej matkou - žalovanou v rade 2/ zdržiavať sa vo vyvlastnenom rodinnom dome č. XXX a na jeho príľahlých pozemkoch. Pri výkone svojej pracovnej činnosti, spojenej aj s obhliadkou stavby, viackrát videl parkovať motorové vozidlo žalovanej v rade 1/ na stavenisku, následne pešo so svojou matkou - žalovanou v rade 2/ prekračovať zábrany cestnej uzávery a prechádzať staveniskom, kde je zakázaný vstup nepovolánym osobám, aby sa dostali k vyvlastnenému rodinnému domu a na jeho príľahlé pozemky. Obe boli viackrát písomne upovedomované zo strany žalobcu, aby sa na stavenisku nezdržiavali, nevstupovali na vyvlastnené nehnuteľnosti, nakoľko na to nemajú žiaden právny titul. Napriek mnohým upozorneniam zo strany žalobcu môže s istotou potvrdiť, že obe vstupujú do vyvlastneného rodinného domu a na jeho príľahlé pozemky a trávia tam celé hodiny.

19. Žalobca doručil súdu aj vyhlásenie N. K., vedúceho zamestnanca, zhotoviteľa diaľničného úseku D3, ktorý potvrdil, že v priebehu výstavby opakovane viackrát videl, ako žalovaná v rade 2/ v sprievode žalovanej v rade 1/ vstupujú do rodinného domu súp. č. XXX a na jeho príľahlé pozemky a na týchto sa aj zdržiavajú. Keďže stavebné práce na výstavbe diaľnice D4 prebiehajú v blízkosti tohto rodinného domu, ako vedúci zhotoviteľa má prehľad o tom, aké osoby vstupujú na stavenisko, aké ním prechádzajú a kde sa zdržiavajú. Žalované veľmi často prechádzajú staveniskom výstavby diaľnice D3 tak, aby sa dostali do rodinného domu súp. č. XXX, kde trávia čas.

20. Z pripojeného spisu č. k. 8C 69/2017 mal súd zjatsné, že súd túto vec rozhodol procesne uznesením č. konania 8C/69/2017-553 zo dňa 12.9.2018, ktorým konanie o žalobe žalovanej v rade 2/ pre prekážku litispendencie (vo vzťahu k tomuto sporu) zastavil.

21. Podľa § 162 ods. 1 CSP súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania, c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

Podľa § 162 ods. 3 CPS o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

Podľa § 137a CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 109 ods. 1, 2 stavebného zákona č. 50/1979 Zb. cieľom vyvlastnenia je dosiahnuť prechod, prípadne obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom a stavbám alebo zriadenie, zrušenie, prípadne obmedzenie práva vecného bremena k pozemkom a stavbám. (2) Vlastnícke právo k pozemkom a stavbám prechádza vyvlastnením na navrhovateľa. Vyvlastnením zanikajú všetky ostatné práva k vyvlastneným pozemkom a stavbám, pokiaľ nie je v rozhodnutí ustanovené inak; to sa nevzťahuje na právo užívať byty a nebytové priestory, ktoré vyvlastnením nezaniká.

Podľa § 151p Občianskeho zákonníka vecné bremená zanikajú rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. K zániku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zmluvou je treba vklad do katastra nehnuteľností.

22. Súd považoval za potrebné vysporiadať sa najskôr s návrhom žalovaných na prerušenie tohto sporového konania. Žalované spočiatku požadovali prerušenie konania do právoplatného skončenia správnych konaní (odsek 11 a 12 tohto odôvodnenia), po tom, ako boli správne konania právoplatne skončené, na svojom návrhu nezotrvali. Následne obe požadovali prerušiť konanie do právoplatného skončenia sporových konaní prebiehajúcich na konajúcom súde, ktoré iniciovali svojimi žalobami (12C 95/2017 a 8C 69/2017). Vzhľadom k právoplatnému skončeniu správneho konania o žiadosti žalovanej 1/ o zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia, žalovaná 1/ na svojom návrhu nezotrvala. Žalovaná 2/ však naďalej dôvodila potrebou prerušenia tohto sporu do právoplatného skončenia sporového konania o určenie existencie vecného bremena v podobe jej práva vyvlastnenú nehnuteľnosť doživotne užívať.

23. Vo vzťahu k návrhu žalovanej 2/ na prerušenie konania súd konštatuje, že nezistil existenciu dôvodu podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP, ktorým žalovaná v rade 2/ dôvodila, pokiaľ mala na mysli konanie o určenie existencie vecného bremena, súd je toho názoru, že nejde o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorú by nebol oprávnený v tomto konaní riešiť. Napokon, nepriamo sa s tým vysporiadal i v uznesení č. k. 8C 59/2017-553 zo dňa 12.9.2018, ktorým konanie o určenie existencie vecného bremena pre prekážku litispendencie vo vzťahu k tomuto sporu zastavil. Súd bol zároveň toho názoru, že na prerušenie nebol dôvod ani podľa § 164 CSP. Otázka existencie vecného bremena v podobe práva žalovanej v rade 2/ ako titulu, na základe ktorého by mohla naďalej nehnuteľnosť obývať a užívať, je otázkou predbežnou, ktorú si súd môže vyriešiť aj v tomto spore, poukazujúc i na konštantnú judikatúru súdov, v zmysle ktorej žaloba o plnenie má pred žalobou o určenie prednosť. Aj v tejto časti možno poukázať na uznesenie č. k. 8C 59/2017-553 zo dňa 12.9.2018. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na ústavnú požiadavku (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR), ktorou je konanie bez zbytočných prietahov. V súlade s touto ústavnou požiadavkou kladúcou dôraz konať rýchlo a bez zbytočných prietahov súd návrh žalovanej 2/ na prerušenie konania do právoplatného skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8C 69/2017 zamietol. V tomto smere súd poukazuje aj na veľké množstvo rozhodnutí odvolacieho súdu - Krajského súdu Žilina v sporoch „Pohotovosť“, v ktorých odvolací súd potvrdil ustáleným spôsobom rozhodovacia činnosť prvostupňového súdu tak, že prvostupňový súd súbežne návrh na prerušenie konania zamietol a bez vyčkania právoplatnosti uznesenia rozhodoval aj vo veci samej (8Co 51/2014-15, 7Co 310/2014 zo dňa 18.06.2014, 6Co 374/2014 zo dňa 18.06.2014, 11Co 257/2014-80 zo dňa 23.06.2014 atď.).

24. Žalobca sa vlastníckou rei vindikačnou žalobou, ktorá je žalobou na plnenie podľa § 137a CSP, domáhal vypratania sporných nehnuteľností. Súd sa zaoberal tým, či je nositeľom oprávnenia podať takúto žalobu, pretože žalobu o vydanie veci (pri nehnuteľnosti o jej vypratanie) môže podať len vlastník, ktorému iný subjekt (v danom prípade žalované) preukázateľne jeho vec (v danom prípade sporné nehnuteľnosti) bez právneho dôvodu zadržuje a znemožňuje mu tým výkon práv vlastníka. V priebehu sporu, po skončení správnych konaní (najmä správneho konania o žiadosti žalovanej 1/ o zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia), sa stalo nesporným, že žalobca sa vlastníkom sporných nehnuteľností stal už na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia zo dňa 5.6.2014, právoplatného dňa 30.6.2014, ktoré bolo s konečnou platnosťou potvrdené, resp. ponechané v platnosti, a to rozhodnutím Ministerstva

dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcia výstavby, zo dňa 26.6.2018 č. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX. Rozhodnutie MDVSR nadobudlo právoplatnosť dňa 9.7.2018. Týmto dňom mal súd ku dňu svojho rozhodovania potvrdenú existenciu vlastníckeho práva žalobcu k sporným nehnuteľnostiam a s ním spojenú aj jeho aktívnu vecnú legitímáciu na podanie tejto vlastníckej žaloby. Aktívnu vecnú legitímáciu mal potvrdenú aj aktuálnym výpisom z listu vlastníctva, podľa ktorého svedčilo vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam ku dňu rozhodovania súdu žalobcovi.

25. Súd skúmal na druhej strane aj existenciu pasívnej vecnej legitímácie, ktorú žalovaná 1/ namietala. Žalobca tvrdil a čestnými vyhláseniami, ktoré ako dôkaz neboli protistranou sporované, preukazoval, že žalovaná v rade 1/ sa v nehnuteľnosti zdržiava. Žalovaná v rade 1/ však dôvodila a preukazovala, že k 31.12.2017 nehnuteľnosti vypratala a zdržiava sa v nich len za účelom návštev žalovanej v rade 2/ ako rodinnej príslušníčky - matky. Žalobca netvrdil, že by sa v nehnuteľnosti nachádzali aj veci žalovanej v rade 1/. Sám vo svojej sťažnosti uviedol, že žalovaná v rade 1/ nehnuteľnosť ku dňu 31.12.2017 vypratala. Túto skutočnosť mu žalovaná 1/ písomne oznámila, doručenie oznámenia sporné nebolo. Vzhľadom k uvedenému, ako aj vzhľadom k tomu, že podľa názoru súdu bolo čestné vyhlásenie X.. D. postačujúce, protistranou nebolo sporované, súd dôkaz výsluchom X.. D., ktorý by zrejme iné skutočnosti, než tie, ktoré uviedol vo svojom vyhlásení, ktoré súd vyhodnotil ako pomerne vyčerpávajúce, z dôvodu nadbytočnosti nevykonal. Vzhľadom k uvedenému, podľa názoru súdu, nebol dôvod uložiť žalovanej v rade 1/ povinnosť nehnuteľnosti vypratať. Súd ju nepovažoval v tomto spore za pasívne vecne legitimovanú. Žalobu voči nej preto zamietol.

26. Naopak, žalovaná v rade 2/ sa ku dňu rozhodovania súdu v nehnuteľnosti (rodinnom dome súp. č. XXX) nesporne zdržiavala, nehnuteľnosti (vrátane garáže, hospodárskej budovy a pozemkov, na ktorých sa nachádzajú zvieratá - hydina (pričom súd konštatuje, že tieto skutočnosti neboli sporné, sama žalovaná 1/ potvrdila, že jej matka nehnuteľnosť obýva a užíva, tvrdenia žalobcu vo zvyšku nespороvala)) užívala, dôvodiac existenciou vecného bremena v podobe jej oprávnenia nehnuteľnosť doživotne obývať a užívať.

27. Súd sa v tomto spore preto zaoberal najmä tým, či žalovaná sporné nehnuteľnosti užíva bez právneho dôvodu alebo ju k tomu skutočne oprávňuje ňou tvrdené právo doživotného bývania zodpovedajúce vecnému bremenu. Existenciu vecného bremena posudzoval ako otázku predbežnú. Z tohto dôvodu uznesením č. k. 8C 69/2017-553- zo dňa 12.9.2018 konanie o určovacej žalobe žalovanej v rade 2/ (o určenie existencie vecného bremena) pre prekážku litispendencie zastavil. Žalovaná v rade 2/ dôvodila, že o jej vecnom bremene nebolo vo vyvlastňovacom konaní samostatne rozhodnuté. Dôvodila ustanovením § 109 ods. 1 Stavebného zákona. Na strane druhej žalobca dôvodil § 109 ods. 2 Stavebného zákona. Súd sa s tvrdením žalobcu stotožnil, rovnako ako samotný správny orgán vo vyvlastňovacom konaní, ktorý priamo vo výroku ustanovenie § 109 ods. 2 Stavebného zákona citoval a s vecným bremenom žalovanej v rade 2/ sa v odôvodnení vysporiadal.

28. Ustanovenie § 109 ods. 1 Stavebného zákona upravuje účel vyvlastnenia. Jeho účelom je buď prechod, prípadne obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom a stavbám alebo zriadenie, zrušenie, prípadne obmedzenie práva vecného bremena k pozemkom a stavbám. Účelom vyvlastnenia v danom prípade bol prechod vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Vlastnícke právo k nim v danom prípade v súlade s § 109 ods. 2 Stavebného zákona prešlo vyvlastnením na žalobcu. Vyvlastnením zanikli i všetky ostatné práva k vyvlastneným pozemkom a stavbám (v danom prípade vecné bremeno v podobe práva žalovanej 2/ nehnuteľnosť - rodinný dom XXX doživotne užívať), pretože správnym orgánom v jeho vyvlastňovacom rozhodnutí nebolo ustanovené inak; správny orgán vo výroku rozhodnutia neustanovil, že vecné bremeno bude trvať naďalej a že prechádza spolu s vlastníctvom vyvlastnenej nehnuteľnosti na žalobcu ako na vyvlastniteľa. Zákon v § 109 ods. 2 výslovne uvádza, že uvedené sa nevzťahuje len na právo užívať byty a nebytové priestory, pretože toto právo ako jediné vyvlastnením nezaniká.

29. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd prejudiciálne ustálil, že vecné bremeno v podobe oprávnenia žalovanej v rade 2/ spornú nehnuteľnosť obývať a užívať (ktoré vyhodnotil ako vecné právo viažuce sa k jej osobe, teda in personam, nie in rem, vychádzajúc aj z potvrdeného právoplatného vyvlastňovacieho rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že správny orgán ustálil, že žalovanej 2/ osobitná náhrada za zrušenie (zánik) vecného bremena doživotného bývania a užívania rodinného domu XXX, ktorý je predmetom vyvlastnenia, nepatrí, nakoľko primeraná náhrada za zrušenie (zánik) vecného

bremena patrí len pri splnení podmienok v ustanovení § 111a stavebného zákona, teda len vtedy, ak je s vyvlastňovanou stavbou spojené právo zodpovedajúce vecnému bremenu, od ktorého závisí riadne užívanie inej stavby alebo pozemku, čo nie je tento prípad) zaniklo rozhodnutím správneho orgánu o jej vyvlastnení, priamo zo zákona. Zároveň súd uvádza, že k vzniku vecného bremena došlo na základe dohody medzi žalovanou v rade 2/ a žalovanou v rade 1/ ako pôvodnou vlastníčkou (§ 151o ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ stratila právo k nehnuteľnosti žalovaná v rade 1/, ktorej pôvodne svedčilo vlastnícke právo, je zároveň logické, že svoje právo stratila i žalovaná v rade 2/, pretože keď právo nemá vlastník, nemôže ho mať ani ten, kto svoje práva od neho odvodzuje. Vzhľadom k uvedenému súd žalobe vo vzťahu k žalovanej v rade 2/, ako tej, ktorá zadržíava vec, teda užíva a obýva nehnuteľnosť patriacu žalobcovi ako jej vlastníčkovi, bez právneho dôvodu, zamietol. Dôkaz pripojením spisu Okresného úradu Čadca, odboru katastrálneho, súd nevykonal z dôvodu, že vznik vecného bremena ani jeho zánik sporný medzi stranami nebol, a to ani žalovanou 2/ tvrdený spôsob, akým k jeho výmazu z LV došlo. Súd je zároveň toho názoru, že tento počin príslušného katastrálneho orgánu bol len následkom vyvlastňovacieho rozhodnutia, v ktorom sa správny orgán rozhodujúci o vyvlastnení s vecným bremenom žalovanej 2/ vysporiadal.

30. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaná 2/ proti vyvlastňovaciemu rozhodnutiu opravný prostriedok nepodala, absenciu samostatného výroku o zrušení/zániku jej vecného bremena nenamietala, ako ani výšku primeranej náhrady, či samotný znalecký posudok, ktorého doručenie nesporovala, hoci z neho bolo zrejmé, že vecné bremeno samostatne oceňované nebolo. Všetky dôvody, ktoré žalované uvádzali v tomto spore, resp. aj v správnych konaniach, namietali až po uplynutí dvoch rokov od právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia. Súd považuje za potrebné poukázať na to, že nebolo sporné, že žalovaná peňažnú náhradu prevzala (jej tvrdenie o tom, že boli poukázané žalobcom na účet, ktorý nepoužívala a spočiatku o tom ani nevedela, boli bez významu), túto si ponechala, a to aj po podaní žiadosti o zrušenie o vyvlastňovacieho rozhodnutia. Vôľu vrátiť ju žalobcovi, o ktorom takmer celé konanie (až do svojho vystúpenia) tvrdila, že mu vlastnícke právo neprináleží, neprejavila. Pokiaľ tvrdila, že peňažnú náhradu za vyvlastnené nehnuteľnosti neprevzala, bola jej poslaná na účet, ktorý v tom čase ani nepoužívala, spočiatku o tom dokonca ani nevedela, vypovedala účelovo. Žalovaná 1/ sa na jednej strane domáhala zrušenia vyvlastňovacieho rozhodnutia, na strane druhej sa však v samostatnom spore v konaní pred súdom domáhala vyššej náhrady s tým, že vyplatenú náhradu si po cenný čas ponechala a na výsledok správneho konania o jej žiadosti o zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia nečakala. Aj v tomto smere možno považovať jej konanie za účelové, v snahe získať čo najväčší prospech, zároveň za priečiace sa dobrým mravom.

31. Konanie žalovanej 1/ možno hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi aj v tom smere, že je výlučnou vlastníčkou bytového domu č. XXXX, postaveného na parcele č. XXXX/XX - trvalé trávne porasty o výmere 593 m², vrátane parcely XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 175 m², a to bytov č. X O. X a nebytového priestoru nachádzajúceho sa na prízemí č. X, zapísaného na LV č. XXXXX, kat. úz. Č., a žalovanú 2/, svoju matku, nechá bývať na stavenisku, dôvodiac existenciou jej práva, ktorou začala spolu so žalovanou 2/ dôvodiť až po dvoch rokoch od vydania rozhodnutia, v ktorom malo byť podľa jej názoru o práve žalovanej 2/ rozhodnuté samostatne (pričom toto nebolo dôvodom podania žiadosti o zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia).

32. Podľa názoru súdu nemali žalované 1, 2, ani dôvod namietat znalecký posudok X.. K., na základe ktorého bola žalovanej 1/ peňažná náhrada ním určená vyplatená, samé sa vyjadrili, že mal vypracovať posudok na účely dohody medzi žalobcom a žalovanými. Počas vyvlastňovacieho konania, ani po ňom, posudok, ani výšku náhrady, žalovaná 1/ nenamietala, začala tak robiť až po uplynutí dvoch rokov od právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia. Je teda možné domnievať sa, že žalované pôvodne s posudkom súhlasili, avšak pod vývojom situácie, po podaní žiadosti o zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia, začali tento namietat, vrátane výšky peňažnej náhrady. Svojich práv sa domáhali samostatnými žalobami bez toho, aby prejavili (žalovaná 1/) snahu, resp. záujem prevzatú peňažnú náhradu vrátiť, dokonca podali žalobu o vyššiu náhradu na Okresnom súde v Bratislave. Aj vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, majú za to, že vykonanie dôkazu výsluchom znalca by malo relevanciu v spore vedenom na OS Bratislava o vyššiu peňažnú náhradu, výsluch znalca X.. K., a to aj z dôvodu hospodárnosti, nevykonal. Súd sa stotožnil aj s tvrdením žalobcu, že otázka náhrady za vecné bremeno je vecou pôvodného oprávneného (žalovanej v rade 2/) a povinného z vecného bremena (žalovanej v rade 1/), aj s poukazom na to, že vyvlastnené nehnuteľnosti boli v danom prípade ocenené ako nehnuteľnosti bez ťarchy, čo sporné nebolo, preto by malo ísť o vec vzájomnej dohody medzi

žalovanými, keď žalovanej v rade 2/ by mala poskytnúť náhradu žalovaná v rade 1/, ktorá obdržala za vyvlastnené nehnuteľnosti náhradu vo výške, ako keby tieto nehnuteľnosti zaťažené neboli. Z tohto konania žalovaných možno skutočne usudzovať, že vypratanie nehnuteľností do posledku podmieňovali poskytnutím vyššej peňažnej náhrady, hoci to popierali, súd im neuveril.

33. Vo vzťahu k dôkazným návrhom žalovaných súd poukazuje na to, že nevykonal ani dôkaz výsluchom svedkyne X.. A., ktorá mala rozhodnutie o vyvlastnení podľa tvrdení žalovaných vydať, práve z dôvodu, že ho vydala a že v ňom sa zaoberala i vecným bremenom žalovanej 2/. V rozhodnutí námietkam žalovanej 1/ podaným v priebehu konania nevyhovela. V odôvodnení uviedla, že pokiaľ ide o náhradu za zrušenie (zánik) vecného bremena doživotného bývania a užívania rodinného domu XXX, ktorý je predmetom vyvlastnenia, osobitná náhrada tu nepatrí, nakoľko primeraná náhrada za zrušenie (zánik) vecného bremena patrí len pri splnení podmienok v ustanovení § 111a stavebného zákona, teda len vtedy, ak je s vyvlastňovanou stavbou spojené právo zodpovedajúce vecnému bremenu, od ktorého závisí riadne užívanie inej stavby alebo pozemku, čo nie je tento prípad. Podľa názoru súdu by teda jej výpoveď iné skutočnosti neobjasnila a zvrátenie rozhodnutia súdu by nespôsobilá.

34. Záverom súd považuje za potrebné poukázať na to, že na pojednávaní dňa 8.10.2018 právny zástupca žalobcu na svojom procesnom podaní zo dňa 7.12.2017 na čl. 658, označenom ako „Zmena žaloby“, ktorá mala spočívať v rozšírení okruhu žalovaných o ďalšie osoby zdržujúce sa v čase podania tohto procesného návrhu vo vyvlastnených nehnuteľnostiach (povinní z neodkladného opatrenia v rade 3/ a 4/), vo vzťahu ku ktorým bolo rozhodnuté doplňujúcim uznesením o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako voči tretím osobám, nezotrval. Súd preto o ňom samostatne nerozhodoval. Zároveň mal zato, že vo vzťahu k uvedeným osobám X.. S. Q. O. S. Q. bolo rozhodnuté doplňujúcim uznesením v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď procesné podanie bolo učené v bezprostrednej súvislosti s požadovaným neodkladným opatrením.

35. O trovách tohto sporového konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď rozhodol najskôr o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. Aj napriek tomu, že žalobu voči žalovanej v rade 1/ zamietol, žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, pretože ku dňu jej podania, ako aj počas sporu, minimálne do 31.12.2017 žalovaná v rade 1/ nehnuteľnosť obývala, zadržovala ju bez právneho dôvodu. Možno sa domnievať, že žalovaná 1/ vypratáním nehnuteľností reagovala na nariadené neodkladné opatrenie (čo možno usudzovať i z dátumu vypratania 31.12.2017, ku ktorému bola súdom táto povinnosť uložená), teda činila tak pod ťarchou celkovej situácie. To podľa názoru súdu nemožno pričítať na ťarchu žalobcu. Nemôže byť jediným dôvodom pre priznanie trov žalovanej 1/ okolnosť, že ku dňu rozhodovania súdu sa žalovaná 1/ už v sporných nehnuteľnostiach nenachádzala, resp. ich nezadržovala. Takéto rozhodnutie by súd nepovažoval za spravodlivé. A to ani v takom prípade, ak by aplikoval § 257 CSP a žalovanej 1/, hoci bola žaloba voči nej zamietnutá, by náhradu trov sporu pre existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal. Žalovaná 2/ bola v spore neúspešná. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam vzniklo podľa názoru súdu žalobcovi právo na náhradu trov tohto sporu voči obom žalovaným. O výške náhrady súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.